HUBERTSKÉ SLAVNOSTI

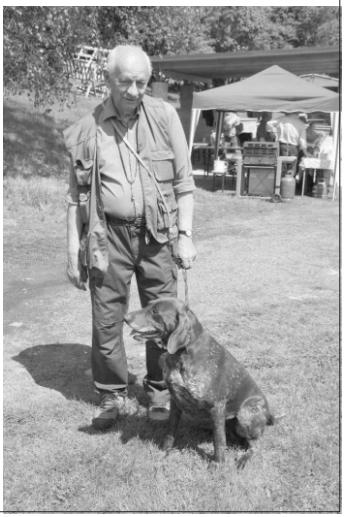

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.
* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 19.6.2019.

ČERVEN 2019 ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 6

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

NA PRÁZDNINY ...

Voňavý měsíc

Červen ve znaku růži má
a rád jí zahrady zdobívá.
Větrům i prudkému dešti příkaz velí
by mladou růži pod ochranu vzali.

Křehká krása její
i erbům králů vévodí.
Je vždy všude ozdobou
a upoutává vůní svou.

Jindřiška Švajdová

Ilustrace J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Ve čtvrtek 8. srpna se uskuteční farní pouť na Svatý Hostýn. Bližší informace budou zveřejněny na nástěnkách.

Na zpravodaj Naše dědiny jste darovali v Salaši 360,- Kč, v Březnici 100,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 7.8.2019.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

FARNÍ TÁBOR

V týdnu od 22. do 26. července jsou děti školou povinné zvány na Farní tábor v Březnici. Každý den od 9 do 15 hod. bude pro děti připraven program her, aktivit, výletů i modlitby. Přihlášky jsou k dispozici na stolku vzadu březnického kostela.

Konec školního roku. Prázdniny. Čas odpočinku, ale pro někoho také počátek nových věcí a starostí. Je tomu tak např. u kněží, kteří se počátkem prázdnin stěhují do nové farnosti, když je biskup v nepravidelném intervalu povolá na nové místo. V našem děkanátu to budou zřejmě tři takové změny. Pokud to nepletu, tak po dvou, devíti a čtrnácti letech. Vyprošujme těmto kněžím dostatek sil a Boží požehnání.
V naší farnosti k výměně kněze nedojde, i když kdo ví, co se ještě během prázdnin může stát. K jedné změně však dojde, a sice, že vstoupím do druhé dekády kněžské služby. Ve čtvrtek 27. června tohoto roku si připomínám 10 let od vysvěcení na kněze. Po setkání s knězem P. Antonínem Pospíšilem, který letos oslavuje 70 let kněžství, je těch deset let opravdu jen začátek. Přesto bych chtěl v pátek 28. června o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova při mši svaté Pánu Bohu poděkovat a poprosit jej o milost a milosrdenství do dalších let.

Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky, smiluj se nad námi!

P. Václav Fojtík

Předání knih prvňákům

Dne 24.4.2019 jsem byla ve škole předat našim prvňáčkům knížku "Kde se nosí krky", kterou dostali v rámci programu "Knížka pro prvňáka".

Další fotografie jsou na: https://brezniceknihovna.rajce.idnes.cz/
Prohlédněte si také stránky knihovny: https://www.breznice.knihovna.cz/

Celé Česko čte dětem

Obecní knihovna se už potřetí přidala k celorepublikové akci Celé Česko čte dětem. Ve dnech od 3. - 7. června 2019 četli v naší mateřské škole dětem před spaním maminky a jeden tatínek, babičky, paní kuchařka, pan starosta a paní knihovnice.
Všem za čtení moc děkuji!!!

NEVEZMEŠ SLOVA BOŽÍHO NADARMO

NEB NEVÍŠ, KDY PÁNA BOHA POTŘEBOVATI BUDEŠ ....

ROZLOUČENÍ SE ŠKOLOU

Každý školní rok se loučíme se žáky pátého ročníku. S troškou lítosti rozdáváme dětem poslední vysvědčení z naší školy. Z prváčků, kteří si mnohdy nebyli jisti svým výkonem, báli se selhání, neuměli obhájit svůj názor, vyrostli sebevědomí chlapci a dívky.
Jsem ráda, že naši - teď už bývalí - žáci pochopili, že do školy chodí především proto, aby se toho co nejvíce naučili. Určitě si za pár let s úsměvem zavzpomínají na jiné, dětmi oblíbené, školní události a akce, jako bylo spaní ve škole, školu v přírodě, kulturní vystoupení, pasování na prváčky a jiné akce.

Milá Maťo, Verunko, Jendo, Kubo a Staníku, přejeme Vám, aby se Vám v budoucnu podařilo všechno, co si budete přát. Hodně štěstí!

Vaše ředitelka Jana Vojtková a Vaše třídní učitelka Eva Mihalová.

Redakce zpravodaje Naše dědiny přeje všem školákům pěkné prázdniny. Poděkování patří i všem pedagogickým pracovníkům a taktéž kuchařkám a správním zaměstnancům.

Ilustrace: J. Švajdová

V pátek dopoledne ještě všechny děti z MŠ navštívily společně se svými učitelkami i naši knihovnu. Nachystala jsem pro děti knihy, které jsou určeny pro jejich věkovou kategorii. Děti si v knížkách listovaly, prohlížely obrázky a vydržely to skoro půl hodiny, ani se jim nechtělo z knihovny odcházet, což mě moc potešilo. Všechny děti jsem pozvala hned na sobotu i s rodiči do knihovny. A opravdu se ráno přišlo přihlásit 6 nových čtenářů!
Příští rok budeme opět pokračovat.

Irena Haluzová, knihovnice

Ostatní fotky jsou na adrese: https://brezniceknihovna.rajce.idnes.cz/

Ještě bych chtěla poděkovat Marii a Ivanu Machalovým za darování pěkných dětských knížek do knihovny.

Dětský filmový festival 2019

Jako každý rok i letos se všichni žáci naší školy těšili na dětský filmový festival. V letošním roce se konal již po 59. Téma festivalu bylo „Objevuj a poznávej“a bylo takto zvoleno především proto, že náš nejvýznamnější cestovatel Miroslav Zikmund oslavil v tomto roce významné jubileum - 100 let. Všechny filmy měly společné téma - dobrodružství, příroda. Paní učitelky se rozhodly, že v rámci prvouky a přírodovědy věnují festivalu dva celé dny a to zahajovací den pátek 24. května a opět za týden pátek 31. května. Týden před zahájením festivalu jsme v hodinách výtvarné výchovy namalovali filmové klapky, které tvořily výzdobu naší školy. Tři nejlepší výtvarníci byli ohodnoceni drobnou cenou.

Celkem jsme shlédli čtyři filmy. Obrovským zážitkem pro nás byl zahajovací český film Zloděj otázek. Seznámili jsme se s tvůrci tohoto filmu, kteří nás obdarovali plyšovými hračkami a maňásky. Také jsme měli možnost se s nimi vyfotit a společné foto putovalo do festivalových novin.

Další tři filmy nás také celkem oslovily. Viděli jsme dva animované filmy a na závěr nám promítli film Aldabra, byl jednou jeden ostrov, který nás velmi upoutal. Výlet do míst, kam lidská noha takřka nemá možnost vkročit, příběh plný fascinujících dobrodružství zdejšího přírodního světa. Film nabízí unikátní osudové příběhy podivuhodných živočichů, kteří obývají atol Aldabra, kteří se zde rodí, vytvářejí společenství, přivádějí na svět mladé i bojují o své přežití.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli 16. června se v březnickém kostele konala svátost 1. sv. přijímání.
V tento krásný a slavnostní den ke stolu Páně přistoupilo 7 dětí.
Otče Václave, děkujeme za krásnou slavnost, pečlivou a obětavou přípravu našich dětí, předání vědomostí a zejména trpělivost.
Přejeme Vám Boží požehnání ve Vaší práci.
Poděkování patří také všem, kteří pomohli tuto slavnost připravit a všem z farnosti za podporu po celou dobu trvání přípravy.
Pán Bůh Vás opatruj. rodiče

Duchovní obnovy v Březnici 13. v měsíci

V sobotu 13. července a v úterý 13. srpna si připomeneme zjevení Panny Marie ve Fatimě a na poselství Matky Boží, které je stále aktuální, odpovíme dnem modlitby **s tímto programem:**

8:00-17:00 pozvání k tiché adoraci
17:00 modlitba růžence
18:00 mše svatá
19:00 svědectví

Mši svatou bude13.7.2019 slavit P. Josef Janek, farář v Hluku.

Mši svatou 13.8.2019 bude slavit P. Jan Bleša, farář v Kelči.

P. Václav Fojtík

Oba festivalové dny jsme si užili. Také počasí nám přálo, takže můžeme říci, že se nám naše dva výlety do filmové říše vydařily na jedničku.
Už se těšíme na 60. ročník DFF, kterého se určitě zúčastníme.

Jana Vojtková

PROJEKTOVÝ DEN - OCHUTNÁVKA OVOCE A ZELENINY

Již třetím rokem naše škola využila nabídky objednat si ochutnávkové koše ovoce a zeleniny v rámci projektu Ovoce a zelenina do škol. Vzhledem k tomu, že naši školu navštěvuje již 59 žáků, rozhodli jsme se udělat projektový den s názvem „Poznávej, ochutnávej a pravidelně konzumuj“.
Ve středu 29. května všichni žáci školy společně se svými třídními učitelkami a také paní vychovatelkou hned od rána pracovali a chystali dopolední program.

V rámci projektu Ovoce do škol objednala paní ředitelka 3 ochutnávkové krabice. Jedna krabice obsahovala zeleninu, druhá ovoce a ve třetí krabici bylo dohromady ovoce a zelenina.
Nejmenší školáci, kteří se ještě s touto akcí nesetkali, se nejprve seznamovali s jednotlivými druhy ovoce a zeleniny. Přikládali kartičky s názvy, aby si lépe zapamatovali pro ně nové exotické druhy ovoce. Starší žáci, kteří již poznávali třeba granátové jablko a různé druhy melounů, již měli těžší úkoly. Vypracovávali pracovní listy, zahráli si kvarteta /ovoce a zelenina/ a také soutěžili v poznávání jednotlivých druhů.
Páťáci všechnu zeleninu a ovoce oloupali, očistili, nakrájeli a připravili na talíře k ochutnávce.
Potom přenesli plné talíře postupně do všech tříd ve škole. Paní vychovatelka k akci pověděla úvodní slovo a pak nastala samotná ochutnávka.
„Čišníci“ postupně nabízeli připravené vzorky a „zákazníci“ ochutnávali, porovnávali a hodnotili jednotlivé chutě.
Závěr dopoledne patřil výtvarné činnosti. Úkolem žáků bylo namalovat ovoce a zeleninu, kterou mají nejraději. Výtvarné techniky si mohli sami vybrat. Nejlepší obrázky vyhodnotila porota a ty pak byly vystaveny ve vestibulu naší školy, aby si je mohli prohlédnout všichni návštěvníci školy.
Celé dopoledne proběhlo ve velmi dobré atmosféře.

Jana Vojtková

A čím nás děti letos překvapily? Svou výřečností a nápady, které použily při hře Městečko Palermo. Asi nejlepší hláška: „Paní ředitelka nemůže být vrah, protože ze svého bytu v paneláku každý den vodí krávu na pastvu po schodech, a když přijde hygiena, tak ji zavře do skříně.“ Už teď se těším, jaké zážitky přinese příští škola v přírodě.

Mgr. Eva Mihalová

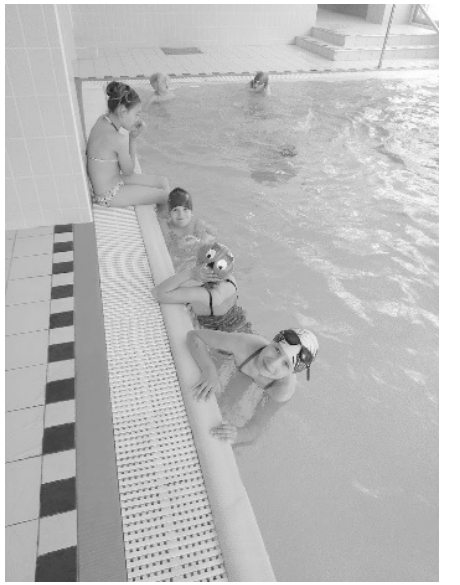

Škola v přírodě

Již tradičně jsme i v tomto školním roce vyrazili na školu v přírodě. Tentokrát jsme zamířili do Bílých Karpat na horský hotel Jeleňovská. Velkou změnou bylo, že se školy v přírodě mohli zúčastnit jen starší žáci a to 3. - 5. ročníku. I tak tuto nabídku všichni nevyužili.

V pondělí 3. června 2019 jsme plni očekávání vyrazili vstříc novým zážitkům. Cesta proběhla bez zádrhelů. Jakmile jsme si vybalili věci, žáci dostali za úkol napsat zážitky z filmového festivalu, který škole v přírodě předcházel. Všichni nás svými postřehy mile překvapili. Paní učitelky si připravily skvělé překvapení, protože jsme hned první den zamířili do bazénu. Po obědě nás čekalo plnění úkolů v okolních lesích a procházka ke kapličce.

V úterý jsme dopoledne strávili učením a psaním dopisů. Neučili jsme se jako ve škole, ale vyrazili jsme na procházku do lesa a cestou plnili pracovní listy a hráli soutěže. Odpoledne pak děti strávily s Angelinou a Kačkou - oddílovými vedoucími, které měly v zásobě spoustu her v přírodě.

Ve středu jsme si šli po snídani zaplavat a po svačině nás čekal úžasný program. Přijel za námi pan Patík z BESIPu, který nás poučil o bezpečnosti na cestách. Připomenul nám nejen pravidla silničního provozu, ale poučil nás o správném oblékání a výbavě jízdního kola. Potom si pro nás připravil dráhu, kterou děti musely projíždět v motokárách. Nejtěžší zkouška na ně čekala na konci, a to parkování. Do parkovacího místa musel každý žák nacouvat, což byl pro některé žáky nelehký úkol. Odpolední program byl opět v lese a po svačince se děti přesunuly do klubovny v hotelu, kde si zahrály nejoblíbenější hru této školy v přírodě - Městečko Palermo.

Čtvrtek byl poslední nabitý den. Dopoledne proběhla výuka formou her, po svačince plavání v bazénu a odpoledne soutěže a hry s Kačkou a Angelínou, které vyvrcholily závěrečným karnevalem.

V pátek nám nezbylo nic jiného než se sbalit a dát sbohem společným zážitkům. Po obědě jsme nasedli do autobusu a spěchali zpátky domů.

ČTRNÁCT SVATÝCH POMOCNÍKŮ
Svatý Vít

V minulém čísle Našich dědin jsem se snažil čtenáře a zájemce seznámit s tím, jakým způsobem je zapotřebí číst legendu o životě svatých. Psal jsem o tom, že legenda má svůj historický základ, že je ji potřeba číst s otevřenýma očima víry a že bývá častěji sepsána na základě vytvořeného kultu, tedy jakési zvláštní úcty, kterou někteří chovají k zesnulému muži či ženě, jež zemřeli v pověsti svatosti. Nutno dodat, že takový zrozený kult dává počátek rovněž modlitbám ve formě prosby o nebeskou přímluvu a vyhledávání i čehosi hmotného, co po muži či ženě ve světě zůstalo. Tak se dostáváme k zájmu o putování ke hrobům, kde spočinulo tělo svatých. Dostáváme se k zájmu o tělesné ostatky svatých nebo alespoň o věci, které po nich zůstaly.
Vzpomínám, jak mi jedna kámoška kdysi řekla: „Ale ty ostatky, to je pěkná blbost..." „Není," odpovídám asi spíš až teď sám pro sebe.
Jednoduše si to vysvětleme: Zemře-li nám někdo blízký, kterého jsme měli rádi a který pro nás mnoho znamenal, uchováváme si na něj památku nejen v mysli, ale také nějakou hmotnou. Fotografii, obrázek, který nám nakreslil do památníku, vyšívanou dečku, apod. S ostatky svatých je to velmi podobné. O světci se uvažuje jako o tom, k němuž se nebe jaksi naklonilo. Stal se nám blízkým pro jeho životní zásady, pro ctnosti, které v jeho životě zazářily, pro to, že je spojen kupříkladu s naším národem či kvůli tomu, že nás rodiče právě podle toho či onoho světce pojmenovali. Památka na něj začíná nabývat i nadpřirozený rozměr. Už v prvních staletích církve se slavily mše svaté nad hrobem apoštolů a mučedníků, neboť se věřilo, že ten, kdo dospěl do nebe, může se stát přímluvcem u Boha a poskytnout nám ochranu, pomoc, vysvobození.
Pojďme ale už ke svatému Vítu! Úcta k němu je dosvědčena již v pátém století. Kníže svatý Václav nechal obstarat ostatky svatého Víta z kláštera Korvey nad Weserou a uložil je v hlavním pražském kostele. Později získal další ostatky také císař Karel IV. Svatý Vít se tak stal zemským patronem. Křesťané se na něj obracejí jako na ochránce naší vlasti.
Jméno Vít, v latině VITUS, se překládá jako veselý, živý. Vít se narodil na konci třetího století na Sicílii. Jeho otec jej často bil za to, že pohrdal modlami a nechtěl se jim klanět. Když o tom uslyšel prefekt Valerianus, chlapce si zavolal a nechal ho bít holemi, protože nechtěl obětovat bohům. Třebaže sám prefekt byl při výkonu trestu svědkem zázraku, nic na sobě nedal znát. Nejinak tomu bylo i s otcem svatého Víta. Když oslepl, hledal uzdravení v Jovovu chrámu. Vraceje se s nepořízenou dostalo se mu pomoci a uzdravení pro modlitby vlastního syna Víta. Ani poté otec neuvěřil, dokonce uvažoval, že svého syna zabije.

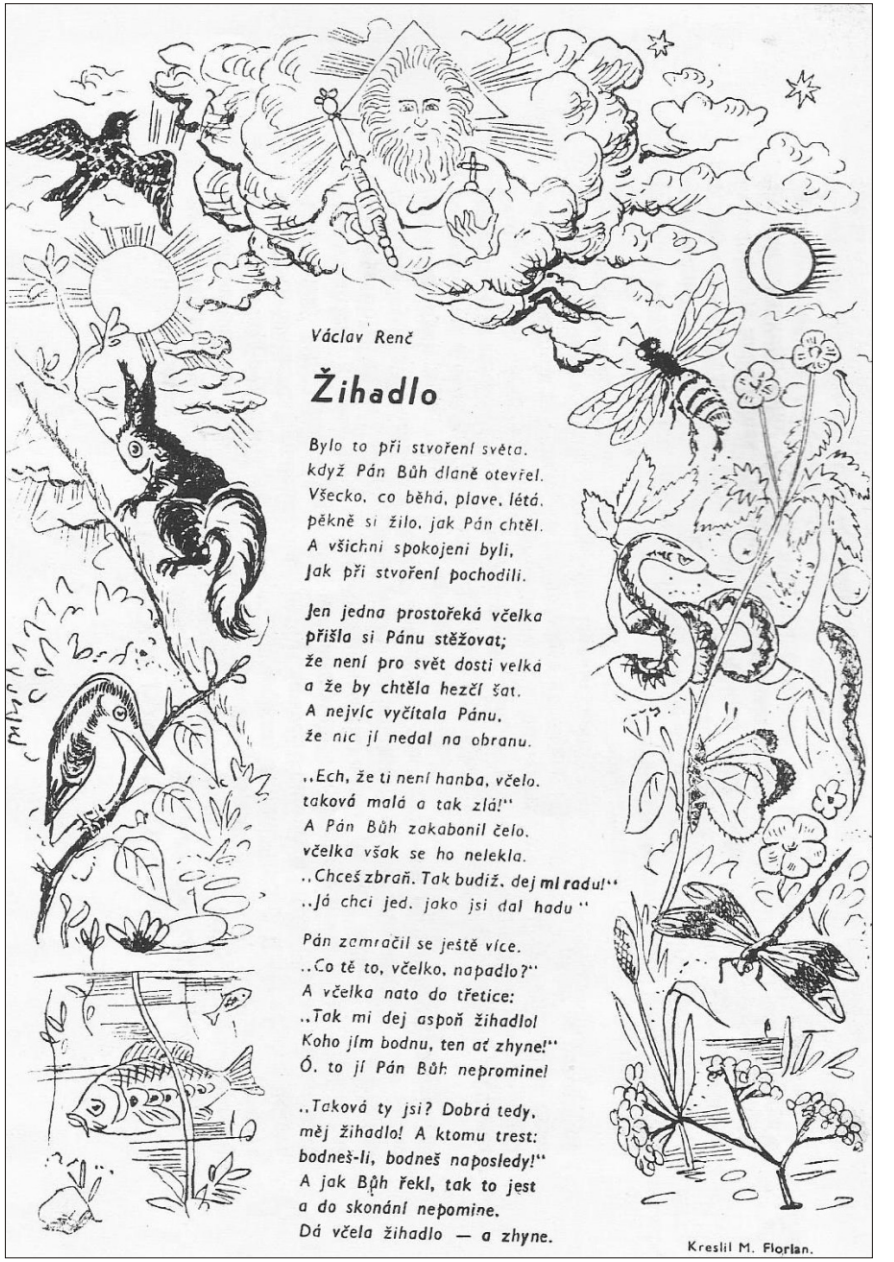

Převzato z časopisu Anděl strážný

Jak předcházet bodnutí včelou

Berme v úvahu, že **včela se orientuje při útoku podle pohybu**. Pokud při prvním bodnutí začneme zběsile pohybovat rukama, jediného čeho docílíme, budou další žihadla od posil vyslaných ze včelího úlu. **Včelky jsou rovněž velmi citlivé na pachy**. Pokud přicházíme k úlům naparfémovaní, příliš zpocení či v podroušeném stavu a čpí z nás alkohol, můžeme se včelím bodnutím počítat tak na 90 %. **Základem je chránit si hlavu** (ale nemávat rukama) a vzdálit se co nejvíce od úlů do úkrytu keře nebo budovy. Včely mají totiž asi určitý instinkt, kdy se zaměřují při hromadném útoku na obličejovou část.

Včelí jed jako lék

Abychom včelí jed příliš nedémonizovali, máme tu i blahodárné účinky včelího bodnutí. Je rovněž všeobecně známo, že si včelaři po pár žihadlech vypěstují i určitou toleranci vůči včelímu jedu. Někteří dokonce popisují určitý euforický účinek včelího jedu, kdy se na bodnutí vyloženě včelař těší.

Včelí jed jako lék např. na dnu a revmatické onemocnění pohybového aparátu používali již staří Řekové a Egypťané.

Závěr: Po bodnutí včelou co nejrychleji odstranit žihadlo, nedělat prudké pohyby rukama, odejít z dosahu včel, při odstraňování nechytat žihadlo za jeho konec, netřít, nesát ani jinak nedráždit místo vpichu, chladit co nejvíce ranku studenými mokrými obklady, aby se jed dále nešířil.
Přeji Vám krásné letní měsíce.

Pavla Žilinská

Víta si nechal nakonec zavolat sám císař Dioklecián, jehož syn byl posedlý zlým duchem. Když se císař ptal, zda je schopen syna uzdravit, Vít odpovídá: „Já ne, ale Pán." Syn byl uzdraven, císař ohromen. Nicméně také on nutil Víta k obětem bohům, na což světec nepřistoupil. Po neúspěšné snaze přinutit jej k odpadu od křesťanské víry šelmami či vroucím olejem, byl za císaře Diokleciána sťat, patrně roku 304.
Svatý Vít je patronem mládeže, vinařů, lékárníků, herců, němých, hluchých. Je vzýván pro dobrou setbu i sklizeň a proti zásahu blesku, křečím, ušním a očním chorobám i proti neplodnosti.
Svátek má 15. června.

P. Václav Fojtík

Ilustrace: P.V. Fojtík

OKNO ZDRAVÍ PRO VŠECHNY, KDO CHTĚJÍ PEČOVAT O SEBE A SVÉ BLÍZKÉ

TÉMA - Bodnutí včelou - praxí osvědčené postupy

Milí čtenáři, léto je tady, všude kolem nás jsou krásné květy, které obdivujeme, k nim ale neomylně patří včely. Jak se chovat v blízkosti včel? Ostříleným včelařům se možná budou zdát některá doporučení přehnaná, ale berte prosím v úvahu i situace, kdy k úlu zavítá skupinka dětí na školní vycházce a projeví zájem o prohlídku. Nikdy nemůžete vědět, jak který jedinec na bodnutí včelou zareaguje.

Jak účinkuje včelí jed při bodnutí včelou
Včelí jed, který vnikne do těla při bodnutí včelou působí tak, že dojde k popraskání buněčných membrán a vyvolá zánětlivé procesy. Rovněž stimuluje syntézu prostaglandinů. Včelí jed je aromatická bezbarvá tekutina reagující kysele.

Přiměřená reakce na včelí bodnutí
Krátce po vpichu se objeví na kůži drobná krvavá tečka. Tento defekt se po čase vstřebá. Při přiměřené reakci na bodnutí včelou se vytvoří mírný otok, který svědí. Nemělo by to trvat déle než jeden den. Rozhodující je rovněž místo vpichu. Pokud se jedná o místa na lidském těle, která jsou hojně prokrvená, může být reakce bouřlivější. Dalo by se říci, že otok velikosti dlaně můžeme považovat za přiměřený.

Alergická reakce na včelí bodnutí
Jednoduše ji poznáme tak, že celková reakce na bodnutí nemá vazbu na místo vpichu. Např. při bodnutí do chodidla se postižený začne dusit a začnou ho svědit dlaně. Literatura dále uvádí, že skutečných alergických reakcí je cca 1%.

Co dělat při bodnutí včelou?
Co nejdříve odstraníme žihadlo z místa vpichu.
Pozor na to, že žihadlo i po vpichu dále pracuje! Bylo zjištěno, že **žihadlo se ještě minutu po vpichu stále zavrtává hlouběji do rány** a pomocí tzv. vratizoubků stále pevněji přichytává v pokožce.
Žihadlo odstraníme nejlépe vyškrábnutím nehtem co nejblíže pokožky. Pokud jej totiž chytněme za jeho horní konec, můžeme do rány napumpovat ještě více jedu!
Dobře se žihadlo odstraňuje pinzetou, kdy jej uchopíme opět co nejtěsněji u kůže a vytáhneme. Postiženého je potřeba co nejdříve odvést z dosahu včel, neboť včelky vycítí, že došlo k útoku a začnou se slétávat na poškozeného. Po bodnutí včely se uvolňuje jedový feromon. Je složený z vícero chemikálií. Na ně velmi silně začnou reagovat ostatní včely a fungují jako navigátor pro celou letku útočnic.

Vůně tohoto feromonu připomíná vůni zralých banánů, přitahuje další včely a umocňuje jejich agresivitu.
Postiženého včelím bodnutím mějme pod dohledem minimálně 5-7 minut. Pokud zjistíme, že je postižený alergický začínají dechové potíže, rudnutí obličeje, je lékařská pomoc nutná!
Přivoláme rychlou lékařskou pomoc a postiženého uložíme do stabilizované polohy, samozřejmostí je dostat ho z blízkosti včel. Přikládáme chladivé obklady, které tlumí šíření jedu. Nepodáváme žádné nápoje ani jídlo! (hrozí nebezpečí zvracení a následné zneprůchodnění dýchacích cest).

Volně dostupné léky na bodnutí včelou
Jedná se o volně dostupné léky bez receptu, proti případné alergické reakci: Zodac, Zyrtec, Claritin, Fenistil gel.

Bodnutí včelou do úst
Při bodnutí do úst odborná literatura doporučuje dát postiženému ihned kostku ledu nebo vyplachovat ústa studenou vodou nebo roztokem vody a jedlé sody (jedna kávová lžička na 1 sklenici vody). **Pokud dojde k dechovým potížím,** uložte postiženého do stabilizované polohy a přivolejte rychlou lékařskou pomoc.

Co nedělat při bodnutí včelou?
Nikdy se nepokoušejte včelí jed vysát - dojde jen k dalšímu podnícení šíření jedu do celého těla, tím že stimulujete pokožku sáním. Navíc pokud nasajete včelí jed ústy, může dojít k úporným bolestem hlavy.

Historická postava včelaření Lorenzo Langstroth doporučuje:

Opakovaně přikládat mokré studené obklady, při kterých dochází k naředění ve vodě rozpustného včelího jedu a k zpomalení šíření jedu dál do těla. Pokud není studená voda k dispozici, doporučuje použití listů jitrocele. Langstroth dále doporučuje, že by včelaři měli **mít malé zrcátko a pinzetu**, aby se dalo žihadlo co nejrychleji odstranit i když je včelař na včelnici sám. Po rychlém odstranění, není mnohdy ani potřeba dalších zákroků. Zajímavou zkušenost popisuje Lorenzo Langstroth s **používáním cukrové vody.** Popisuje jak vždy, než začne se včelami pracovat, pokropí je jemně vodou oslazenou cukrem. Během chvíle jsou prý **včely vždy v dokonale ovladatelném stavu.** Dokonce pozoroval určitý návyk u včel, ve vztahu k podmíněnému reflexu - **když otevřel úl, včely neútočily**, ale očekávaly smírnou oběť v podobě cukrové vody.